

g+1

0

More ▾ Next Blog»

Create Blog Sign In

NUS - međunarodni festival suvremene umjetnosti

NASLOVNA O FESTIVALU PRIJAVNICA SUDIONICI PRESS GALERIJA PARTNERI KONTAKT ENGLISH

TABU 2013 - INTRO

Među novijim pojavama na splitsko – dalmatinskoj umjetničkoj sceni NUS-u pripada istaknuto mjesto pošto uspješno povezuje, koordinira i uvjerljivo angažira oko iste trans-artističke manifestacije (siječnja 2012. godine) cijelu kreativnu jezgru ne jedino Splita i Regije (AAA, Udruga Kwart, Mavana, DADAnti, k tome niz individualnih i skupnih prinosa zajedničkom dešavanju osmodnevnog programa 2012.) već i veoma raznovrstan, a aktualan spektar sudionika iz drugih gradova i regija Republike Hrvatske (Zagreb, Varaždin, Rijeka, Pula, Dubrovnik ...), te iz inozemstva, čime na artistički relevantan način privlači i dovodi u Split respektabilan broj sudionika, projekata, posjetitelja, te neosporno pozitivno i plodotvorno djeluje na formiranje osviještenog javnog mnijenja o ključnim, „gorućim“ problemima, „tabuima“, kontraverzama i pitanjima društvenog života u gradu, iz ne samo lokalne već globalne perspektive suvremenih europskih i svjetskih previranja i dešavanja.

Da je riječ o značajnom projektu potvrđuje i zavidna stručna i medijska pozornost koja je tijekom cijele 2012. godine pratila svekolike izložbe, projekcije, tribine, umjetničke akcije u koje je NUS bio uključen i kao (su-) organizator i kao akter dešavanja.

 Foto:

Putem svih tih događaja Split se kao jedno od najvažnijih domaćih kulturnih središta s pravom legitimira kao uistinu snažna, živa, intelektualno otvorena, demokratična i – last but not least – hrabra i pravdoljubiva društvena sredina, spremna na zdravo i samosvjesno sučeljavanje i s najtežim problemima suvremenog svijeta uopće i tranzicijskih, postkomunističkih zemalja posebice – putem novih, suvremenih umjetničkih praksi koje se više ne svode na puku estetsko – dekorativnu funkciju konzumerističkog, komformističkog građanskog društva već zahtijevaju refleksiju i direktno sudjelovanje u svim životnim procesima dane sredine i svijeta. Imajući te ciljeve u vidu, zajedno s težnjom promocije i prezentacije mladih neafirmiranih, dedostatno afirmiranih ili pak nepravedno diskriminiranih, marginaliziranih, proskribiranih, „outsider“-iziranih, „tabuiziranih“ umjetnica/-ika i njihovih poetika, metodologija i praksi u različitim medijima, kao nosivi, orijentacioni naziv izložbe i popratnih dešavanja manifestacije NUS 2013 odabran je upravo izazovni „tehnički termin“ – TABU (kako se, notorno je poznato, i prečesto nazivaju – sex shop-ovi, „opsceni i opskurni“ kafići, barovi, diljem Lijepe Naše, Ex – YU i svekolike planete Zemlje). Odnosi moći (uz pojam „tabu“ svakako ide i pojam „mana“, a odnosi se na strukturu, hijerarhiju i dinamiku funkcioniranja „moći“), dominacije / potčinjenosti, birokracije i užitka, opscenosti Vlasti, nesvjesne i osviještene (hotimične, zakonodavne, „nepisane“ i „pisane“, ćudoredne i -nepoćudne) strane „mračnog predmeta“ zvanog u Polineziji i, eto, u nas „tabu“ (za anglosaksonska „područje“ – TABOO) nipošto se ne svode na arhaične ili pak suvremene oblike seksualnosti (premda se, po mišljenju odnosno teoriji S. Freuda, po „Totemu i tabuu“, na seksualnosti temelje), pa pozivamo i artiste i publiku da posvete barem dio kritičke pozornosti i ostalim aspektima te veoma intrigantne i kompleksne problematike.

Branko Cerovac

TABOO HERE & NOW 01 2013

„Not one of them would sit down, or eat a bit of any thing ... On expressing my surprise at this, they were all taboo, as they said; which word has a very comprehensive meaning; but, in general, signifies that a thing is forbidden ... When any thing is forbidden to be eat, or made use of, they say, that it is taboo.“

James Cook, 1777

Tematski ističući staru polinezijsku riječ „tabu“ (= taboo) o kojoj je mislio i pisao za Zapad, Europu i Novi Svijet već slavna stara morska kuka - kapetan Cook, 1777. godine, radeći predano na kolonizaciji i eksploataciji novootkrivenih „divljih“ dijelova planete, što je pak tradicija koja u vrlo novom svijetu (Brave New World, NWO) ni 2012. nije posustala niti definitivno malaksala, štoviše, veoma je uznapredovala, globalno gledano – NUS (Organizator) dakle usmjerava pozornost artista i svekolike (ne-) kulturne javnosti (i pitome i divlje, u smislu „divlje misli“) na jedan od temeljnih „mračnih predmeta“ kojim se, u stvari, intenzivno bavi od dana osnutka NUS-a i od prvog izdanja Festivala (u – i – kod Akvarija na Bačvicama, pred skoro punih godinu dana).

Kako istaknuh u uvodu, fenomenologija i povijest „tabua“ povezani su dubinski sa sveukupnom poviješću zabrana, ludila, nadzora, sankcioniranja, kontrole, represije, opresije, depresije, zatvora, ludnica, „umobolnica“, svetosti / grešnosti, prekršaja, kršenja tabua / zakona, nepisanih i (pro-)pisanih, psihoanalize, antipsihijatrije, arheologije znanja na način jednog M. Foucaulta, koji je itekako dobro razumio Artaudov esej o „Ubijenom Samoubojici“ (Van Gogh – u), na kojeg od srca upućujem sve urbane „indie-jance“ s naše posthistorijske i posthumanističke Sierra Tarahumare. Ta povijest Svetog i Grešnog, Obvezatnog i Zabranjenog ne posustaje (osim za površne ili „naivne“, „nevine“ konzumente iste) niti u novopostalim uvjetima „simulacije povijesti“ i nevjerojatnog spektakla navodno „apsolutno de-tabuizirane“ razvijeno – građanske „suvremene civilizacije“, pune svakojakih sekulariziranih, profaniziranih „idola“, „fetiša“ i „totema“, „srušenih tabua“ i hiper – tetovaža (tattoo-a), pirsinga i svakojakih čuda i perverzija kakvih valjda nije bilo ni u staroj dobroj „divljoj“ Polineziji Kapetana Kuke (□), čak ni u svijetu Petra Pana i pionira diznifikacije svijeta Walta Disneya. Kvazi – racionalna vjera u tobožnju „detabuizaciju“ u postmodernim kondicijama New World Order konstelacije „moći“ kao dominantne prefiguracije „mane“, „moći“, Poretka, Zabrane, „tabua“ – od „pušenja“ do „rušenja“ (NWO Kule Babilonske, naročito) s određenom hijerarhijom i dinamikom upravo idealno omogućuje „bezazleno“, hipokrizijsko prešućivanje, zataškavanje

najtvrdokornijih tabua NWO-a i manje razvijenih „divljih“ perifernih državica i provincija. Strahovlada Poretka tolika je da imperativ potiskivanja, autocenzure i cenzure itekako uspješno štiti UPRAVO TO, TAJ TABOO, tu „svetu tajnu“ monstr – golotinje „Cara“ i Trajanovih kozjih ušiju.

PRIVIDNI PAD / SLOM TABUA

Prividni pad, slom svih „starih“, „prezrenih“, „provaljenih“, „odbačenih“ idola, fetiša, totema i tabua: seksualnih, vjerskih, metafizičkih, ideologijskih, političkih, naravno da omogućuje svim tamnim, za površnu a inertnu svijest „nesvjesnim“ demonima suvremenog građanskog društva da neometano i dalje „ rade – svaki – svoj – posao“, što je ona famozna mantra tolikih naših veoma viokomoralnih, „legalistički“ nastrojenih / rastrojenih funkcionera iz institucija Vlasti, Poretka, i središnjeg i s krajeva te mrežaste hobotnice „mudre vladavine“, kontrole i uprave.

Odnos vlasti, umjetnosti i kriminala – na čijoj artističkoj dekonstrukciji intenzivno rade i brojni sudionici i simpatizeri NUS – a (2012, 2013) eksplicite tematiziram, propitujem, opisujem i kritiziram već barem dvadesetak „tranzicijskih“, „postkomunističkih“ godina, a specijalno od ne tako davne 2006., 2007. godine kad sam artikulirao koncepciju izložbe „Art & Criminality“ (Festival FONA 2007): Umjetnost i kriminal: Artaudov ubijeni samoubojica, te ukazujem na znatan porast interesa artista i kolega za tu i srodne teme – u međuvremenu, kasnije, varirane na raznolike načine od naših umjetnika poput Siniše Labrovića ili pak nedavno medijski naveliko razgllašene „artističko – pušačke“ izložbe pod nazivom „Tabu“ (a moglo bi i Tabak & Tabakera, preciznije) – koja je postavljena ubrzo nakon objave NUS-ova naziva – TABU u tekstu Natječaja.

Dok čekamo na zaključenje natječaja odnosno na odabir radova i dešavanja iz programa NUS 2013 koji se odnosi na puno šire ali i puno radikalnije impostiranu problematiku tabua i njegova pozitivnog / negativnog djelovanja na društvenu zajednicu i individue, upućujem mlade umjetnike na sjajne uzore među starijim konceptualistima, postkonceptualistima, body-artistima, no-artistima, performerima i (novo-) medijskim artistima (od vremena neodadaista, fluxusovaca i pionira Conceptual Art-a, inozemnih i domaćih te „ex.jugoslavenskih“: Nova umjetnička praksa) čiji radikalniji radovi i prakse nadilaze i predratne i poratne „granice“ slobode mišljenja, umjetničkog stvaralaštva i ponašanja diljem „jugoslavenskog“ odnosno „Ex – Yu“ poprišta, s kojeg će – neopterećeni vetom na „tabu-teme“ – i mlađi umjetnici, vjerujem, imati što reći, izložiti i izvesti u Splitu početkom „nemoguće“ postapokaliptične 2013. godine nakon Isusa Krista. No, dovoljno je spomenuti jednoga: T.Gotovca aka A. Lauera. I uzdat' se u Isusa, onog – Plastičnog. I u Plastic Art. NO TABOO.

Branko Cerovac
Član Stručnog žirija NUS-a 2013

Početa stranica

Pretplati se na: **Postovi (Atom)**